

א בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ :

ב וְהָאָרֶץ הִיְתָה תֹהוֹ וָבֹהוּ וְחָשֶׁךְ עַל־פְּנֵי
תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי
הַמַּיִם :

ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי־אֹר וַיְהִי אֹר :

ד וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאֹר כִּי־טוֹב וַיְבָרֶךְ
אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ :

ה וַיִּקְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ
קָרָא לַיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם
אֶחָד :

- 1, 2 Im Anfang schuf Gott den Himmel und die Erde. Und die Erde war öde und wüst und Finsternis über dem Abgrund, und Gottes Odem schwebte über den Wassern.
3 Da sprach Gott: Es werde Licht! Und es ward Licht.
4 Und Gott sah, dass das Licht gut war. Und Gott schied
5 zwischen dem Licht und der Finsternis. Und Gott nannte das Licht Tag, und die Finsternis nannte er Nacht. Und
6 es ward Abend, und es ward Morgen, ein Tag. — Und

ד שִׁמְעַ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

ה וְאַהֲבַת אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְבְךָ וּבְכָל־
נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ :

ו וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ
הַיּוֹם עַל־לֵבְבְךָ :

ז וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשַׁבָּתְךָ
בְּבֵיתְךָ וּבִלְכֻתְךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ :
ח וְקָשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטָטְפֹת
בֵּין עֵינֶיךָ :

ט וְכָתַבְתָּם | עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

Du sollst den Ewigen, deinen Gott, lieben mit deinem ganzen Herzen, deiner ganzen Seele und deiner ganzen Kraft. Diese Worte, die Ich dir heute befehle, seien in deinem Herzen. Schärfe sie deinen Kindern ein und sprich davon, wenn du in deinem Haus sitzt und wenn du auf dem Weg gehst, wenn du dich niederlegst und wenn du aufstehst. Binde sie zum Zeichen an deine Hand, sie seien zum Stirn- schmuck zwischen deinen Augen. Schreibe sie an die Pfosten deines Hauses und deiner Tore (5. Buch Moses 6, 5-9).